

Diumenge 3 (C) de Quaresma

Text de l'Evangelí (Lc 13,1-9): En aquell temps, alguns dels presents explicaren a Jesús el cas d'uns galileus, com Pilat havia barrejat la sang d'ells amb la dels sacrificis que oferien. Jesús els respongué: «¿Us penseu que aquells galileus van morir així perquè eren més pecadors que tots els altres galileus? Us asseguro que no: i si no us convertiu, tots acabareu igual. I aquelles divuit persones que van morir a Siloè quan la torre els va caure al damunt, ¿us penseu que eren més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem? Us asseguro que no: i si no us convertiu, tots acabareu de la mateixa manera».

I els digué aquesta paràbola: «Un home tenia una figuera plantada a la seva vinya. Va anar a buscar-hi fruit i no n'hi trobà. Llavors digué al qui li menava la vinya: ‘Mira, fa tres anys que vinc a buscar fruit en aquesta figuera i no n'hi trobo. Talla-la. Per què ha d'ocupar la terra inútilment?’. Ell li respongué: ‘Senyor, deixa-la encara aquest any. La cavaré tot al voltant i hi tiraré fems, a veure si dóna fruit d'ara endavant. Si no, fes-la tallar’».

«Si no us convertiu, tots acabareu de la mateixa manera»

Cardenal Jorge MEJÍA Arxivista i Bibliotecari de la S.R.I.

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, tercer diumenge de Quaresma, la lectura evangèlica conté una crida de Jesús a la penitència i a la conversió. O, més ben dit, una exigència de canvi en la vida.

“Convertir-se” significa, en el llenguatge evangèlic, mudar l'actitud interior, i també d'estil extern. És una de les paraules més usades a l'Evangelí. Recordem que, abans de la vinguda del Senyor Jesús, sant Joan Baptista resumia la seva predicació amb

la mateixa expressió: «Predicava un baptisme de conversió» (Mc 1,4). I, tot seguit, la predicació de Jesús es resumeix amb aquestes paraules: «Convertiu-vos i creieu en l'Evangelí» (Mc 1,15).

Aquesta lectura d'avui té, amb tot, característiques pròpies, que demanen atenció fidel i resposta adient. Hom pot dir que la primera part, amb les dues referències històriques (la sang vessada per Pilat i la torre derruïda), conté una amenaça. Impossible anomenar-la d'una altra manera!: lamentem les dues desgràcies —aleshores sentides i plorades— però Jesucrist, molt seriosament, ens diu a tots: —Si no canviem de vida, «tots acabareu de la mateixa manera» (Lc 13,5).

Això ens mostra dues coses. En primer lloc, l'absoluta serietat del compromís cristià. I, segon: si hom no el respecta tal com Déu mana, la possibilitat d'una mort, no en aquest món, sinó molt pitjor, en l'altre: l'eterna perdició. Les dues morts del nostre text no són més que figures d'una altra mort, sense comparança amb la primera.

Cadascú sabrà com aquesta exigència de canvi se li presenta. Ningú resta exclòs. Si això ens inquieta, la segona part ens consola. El “vinyater”, que és Jesús, demana a l'amo de la vinya, el seu Pare, que esperi encara un any. I mentrestant, ell farà tot el possible (i l'impossible, tot morint per nosaltres) per tal que la vinya doni fruit. És a dir, canviem de vida! Aquest és el missatge de la Quaresma. Prenguem-lo, doncs, seriosament. Els sants —sant Ignasi, per exemple, malgrat que tard en la seva vida— per gràcia de Déu canvien i ens animen a canviar.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Un secret. —Un secret, a crits: aquestes crisis mundials són crisis de sants» (Sant Josepmaria)
- «Cal reconèixer que el desenvolupament econòmic mateix ha estat, i ho és encara, malmès per desviacions i problemes dramàtics. Aquesta crisi ens situa improrrogablement davant de decisions que afecten cada cop més el destí mateix de l'home, el qual, això a part, no pot

prescindir de la seva naturalesa» (Benet XVI)

-

«El capgirament dels mitjans i dels fins, que porta a donar valor de fi últim allò que no és més que un mitjà que hi porta, o a considerar les persones com purs mitjans amb vista a un fi, crea estructures injustes (...). Llavors cal apel·lar a les capacitats espirituals i morals de la persona i a l'exigència permanent de la seva conversió interior, a fi d'obtenir canvis socials que estiguin realment al seu servei» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 1.887-1.888)